

27. Якість і безпечність мінеральної води

Яна Рижак, Оксана Петруша

Національний університет харчових технологій

Вступ. Навіть на сьогодні актуальним є питання якості води, однієї з найпростіших складових харчування людини. Асортимент фасованої води, мінеральної фасованої води за останні десятиріччя значно розширився, за рахунок появи профільованих підприємств у різних регіонах України. Всесвітня організація здоров'я на протязі останніх 50 років постійно займається питанням якості питної води, у тому числі і розлитої у пляшки.

Матеріали і методи. У роботі використовувались аналітичні методи аналізу, які застосовувались для порівняння вимог нормативних документів різних рівнів стандартизації: ДСТУ 878-93 [1], CODEX STAN 108-1981 [2], GSO5/FDS/1025/2008 [3].

Результати. При порівнянні вимог різних нормативних документів до фасованої мінеральної води, відразу слід зазначити про відмінність самого поняття «мінеральні води», так регіональні стандарти чітко відрізняють мінеральні води, як такі, що отримані зі глибин і володіють певними якостями та постійними показниками. При цьому визначення містять більш детальну інформацію про спосіб отримання такої води. Вітчизняна ж класифікації мінеральних вод відносить до цієї групи харчових продуктів також природні столові, допускає змішування мінеральних вод різного складу та штучне насичення газом. Європейське нормування вимог для фасованої питної води передбачає окремий документ – CODEX STAN 227.

Згідно з вимогами розглянутих документів мають бути вказані допустимі норми деяких речовин, які у великих кількостях негативно позначаються на здоров'ї людини. Так, наприклад, вміст хрому згідно [1] в 5 разів більше, ніж його вміст в [3], тоді як вміст миш'яку навпаки. Фтор та ртуть регламентують однаково: 1,5 мг/дм³ і 0,001 мг/дм³ відповідно.

Україна, перебуваючи у несприятливих умовах щодо водних ресурсів, не реалізує жорстких цільових програм стосовно якості питної води, оскільки вітчизняні виробники все частіше замислюються про експорт води в Європу. Однак в галузі виробництва бутильованої води є декілька невирішених проблем (недостовірна інформація про походження, хімічний склад та ступень очищення бутильованої води, а іноді можна наштовхнутися на підробки). В ході дослідної роботи було встановлено доцільність нормування показників якості природних мінеральних вод кількома нормативними документами, що визначаються розходженням вимог на концентрації забруднюючих речовин, показників якості води тощо.

Висновки. Перспективою гармонізації є вироблення діючого механізму національних стандартів в загально-європейській системі, оскільки саме гармонізовані стандарти сприяють усуненню технічних бар'єрів у торговлі, забезпечують конкурентоспроможність продукції вітчизняного виробника.

Література

1. Національна стандартизація. Води мінеральні питні. Технічні умови: ДСТУ878-93. – Чинний від 1995-01-01 [Текст]. – К. Держспоживстандарт України,1994. – 17 с. – (Національний стандарт України).
2. Regional Standardization. Bottled drinking water. CODEX STAN 108-1981. [Text]. – 11 st. – (Regional European Standard).
3. National Standardization.Bottled drinking water. GSO5/FDS/1025/2008. [Text] – Standardization organization for G.C.C (GSO). – 3 st.